سر چاه
جناب ملّا آقا بابا علیه بهآء اللّه

صحیفة اللّه المهیمن القیّوم

هو المنادی امام وجوه العالم

یا آقا بابا علیک بهآء اللّه الأبهی هل تعلم من ینادیک قلم اللّه الأعلی و هل تعرف من ایّ افق من هذا الأفق المشرق المنیر افرح بعنایة ربّک بما تحرّک علی ذکرک یراعة البیان من لدی الرّحمن لیقربّک الی مقام تسمع من الذّرّات الملک للّه ربّ العالمین قد جری فرات الرّحمة عن یمین العرش و ماج بحر الفضل فضلاً من لدی اللّه العزیز الحمید طوبی لمن نبذ ما عند القوم فی یوم اللّه و اخذ کأس البقآء باسمی الأبهی و شرب منها رغماً لکلّ عالم مریب انّا سمعنا ندائک مرّةً فی اللّیل و اخری فی الیوم و تارةً فی الأسحار انّ ربّک یسمع و یری و هو الفضّال العلیم الخبیر لا یعزب عن علمه من شیء یفعل ما یشآء بسلطان من عنده و یحکم ما یرید و هو المقتدر القدیر

انظر ثمّ اذکر ما ورد علی المظلوم اذ کان فی السّجن تحت السّلاسل و الأغلال و نصره اللّه بجنود الغیب و الشّهادة و اخرجه بسلطان تحیّرت منه افئدة العارفین فلمّا خرج اقبل الی الزّورآء و لمّا بلغ ظهر ما انزله الرّحمن فی الفرقان و نفخ فیه اخری و انصعق الطّوریّون الّا من شآء اللّه ربّ العرش العظیم و خرقنا الأحجاب باصبع الاقتدار و کشفنا ما کان مستوراً فی کنز عصمة اللّه الفرد الواحد العزیز العظیم کذلک انزلنا الآیات و ارسلناها الیک لتجد منها عرف عنایة ربّک المشفق الکریم اذا بلغت و قرأت ولّ وجهک شطر السّجن و قل

لک الحمد یا من فی قبضتک زمام الأمم و من نفحات وحیک تعطّر العالم اسألک باسمک الّذی به سخّرت القلوب و نوّرت الغیب و الشّهود ان تؤیّدنی علی ما یتضوّع به عرف رضائک ای ربّ ترانی مقبلاً الی سمآء عطائک و متشبّثاً بردآء جودک و کرمک اسألک بالّذی به ارتعدت فرائص الظّالمین و احترقت افئدة المعتدین و به بعث من فی القبور و ظهرت خافیة الصّدور ان ترفعنی باسمک بین عبادک و تقیمنی علی خدمة امرک بین خلقک فانصرنی یا الهی بالحکمة و البیان انّک انت المقتدر العزیز المنّان

یا ایّها النّاظر الی الوجه طوبی لک و نعیماً لک قد فزت بما لا فاز به اکثر العباد ندا را شنیدی و بکلمهٔ مبارکهٔ لبّیک لبّیک یا مقصود العالمین فائز شدی مقصود از عالم سمع و بصر مشاهده و اصغاء ندای الهی و افق ظهور بوده و هست ولکن عباد غافل رحمت و فضل الهی را انکار نمودند و بنعمت عرفان و مائدهٔ ایقان کافر شدند و سبب منع عباد و علّت آن علمای عصر بوده‌اند سبحان‌اللّه مع آنکه بصدهزار نوحه و ندبه و ناله از مقصود عالمیان ظهور موعود و لقائش را مسئلت مینمودند و چون ظاهر شد عمل کردند آنچه را که طراز اوّل و طلعت اوّل بر رماد مقرّ اختیار نمود یا ایّها المنجذب بآیاتی و الطّائر فی هوآء حبّی جهد نما شاید بمثابهٔ حزب قبل عباد باوهام مبتلا نشوند طوبی از برای نفسی که خود را از قصص مذکورهٔ بین عباد مطهّر نمود از برای اصغاء کلمهٔ علیا قل

الهی الهی ایّد عبادک علی ما یقربّهم الیک و یطهّرهم عمّا لا ینبغی لأیّامک و یوفّقهم علی ما امرتهم به فی کتابک ای ربّ لا تدعهم بأنفسهم و لا تخیّبهم عن باب فضلک و لا تحرمهم عن بحر بیانک انت الّذی شهدت الذّرّات بجودک و عطائک و بقدرتک و اقتدارک وفّقهم یا الهی علی الاستقامة علی امرک و الرّجوع الی بساط عزّک و الانابة امام وجهک انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الّا انت الفضّال ذو الفضل العظیم و الفیّاض ذو الفیض العمیم

اولیا را از قبل مظلوم تکبیر برسان شاید نفحات تکبیر ایشان را سرمست نماید و بما ینبغی تمسّک جویند مستی که از بادهٔ معرفت حاصل شود عالم وجود را بنشاط آرد و انبساط بخشد باید اولیا رغماً للأعدآء بحکمت و بیان عباد جاهل را بیحر علم و حکمت الهی راه نمایند سبحان‌اللّه آثار قدرت در هر شیئی از اشیاء موجود و آیات بمثابهٔ امطار نازل و هاطل و مکلّم طور من غیر ستر و حجاب بر عرش ظهور مستوی معذلک بکلمهٔ علی کندی و ابن ذئب و امثالهما از مشرق وحی الهی و مطلع نور صمدانی محروم گشته‌اند و اهل بیان از کل غافلتر و محتجبتر مشاهده میشوند لعمری عرف یوم اللّه را نیافته‌اند بمراتب از حزب شیعه محجوبتر و بعیدتر بوده و هستند طوبی از برای اهل بهاء که اگر نقطهٔ اولی را در امرش متوقّف بینند در ما ظهر من عنده توقّف نمایند اینست مقام استقامت کبری قد ذکرت کلّ ما ینبغی لأمری و ظهوری و طلوعی و استوائی انّ ربّک هو الشّاهد العلیم و النّاظر الحکیم

جناب محمّد علیه بهائی مکرّر ذکر شما را نموده و نامهٔ آن جناب را بساحت مظلوم ارسال داشته و عبد حاضر عرض نمود و این لوح ابدع انور اعلی از سماء عطا نازل لتشرب منه باسمی القیّوم رحیقی المختوم و تقول

لک الحمد یا مولی العالم و لک الشّکر یا مقصود الأمم بما ذکرتنی فی سجنک الأعظم اذ کنت فی بحبوحة الأحزان بما اکتسبت ایادی اهل الطّغیان

طوبی للسانک بما شهد بما شهد به اللّه و لقلبک بما تنوّر بنور العرفان نسأل اللّه تبارک و تعالی ان یقدّر لک نوراً یمشی امام وجهک فی کلّ عالم من عوالمه انّه هو المقتدر العزیز الوهّاب قد اتی فی هذا الحین ما کان مکنوناً عن الأنظار و مستوراً عن الادراک بما اراد مشرق عنایة ربّک ان یفتح باب الغفران لأبیک و اخیک لعمری بذکری ماج بحر العفو و العطآء من لدی اللّه مولی الوری و مالک ملکوت الأسمآء قد احاطهما فی هذا الحین فضل ربّک و نطق قلمی الأعلی و قال البهآء علیکما و النّور علیکما و الرّوح علیکما و نفحات الوحی علیکما و فوحات القمیص علیکما نسأل اللّه ان ینزل علیکما فی کلّ الأحیان رحمة من عنده و عنایة من لدنه و یجعلکما من الّذین عاشروا مع اصفیائه و انبیائه فی الفردوس الأعلی انّه هو منزل الآیات و مظهر البیّنات و مالک الأسمآء و الصّفات

یا ایّها المذکور قد فزت بما لا تعادله الأشیآء اشکر ربّک مولی الأسمآء انّه ذکرک بما اشرق نور البیان من افق الامکان و دلع دیک العرش و قال البهآء المشرق من افق هذا البهآء علیک و علی من معک و یسمع ذکرک فی هذا الذّکر الأعظم و النّبإ العظیم انّ البحر اراد ان یظهر بأمواج اخری لیبشّر اولیآء اللّه برحمته و فضله و عطائه انّه ما من اله الّا هو یفعل ما یشآء و یحکم ما یرید و هو الآمر الحکیم طوبی لعبد فاز بذکر اللّه الأعظم و شرب رحیق الوحی من بیان ربّه المشفق الکریم

یا علی قبل اصغر قد فزت بذکر اللّه مالک القدر من قبل هذه مرّة اخری اشکر ربّک بهذا الفضل المبین طوبی لک و لمن تمسّک بالتّقوی فی ایّام اللّه مولی الوری و اعرض عن الهوی انّه من المخلصین فی کتابی العظیم

قد انزلنا الآیات و فیها اوامری و احکامی الّتی بها حفظنا عبادی و نصرناهم بالحقّ ولکنّ القوم اکثرهم من الغافلین خذ کتابی بقدرة من عندی و ضع ما عند الّذین انکروا رحمة اللّه و کفروا بما نزّل من عنده الا انّهم من الصّاغرین البهآء من لدنّا علیک و علی الّذین اخذوا کأس فضلی من ید عنایتی و شربوا بهذا الاسم الّذی به ارتعدت فرائص المشرکین

یا محمّد قبل حسن صیّادهای بی‌وفا قصد مقام اعلی نموده‌اند و ظالمهای ارض با اسیاف بغضا ارادهٔ هیکل بقا کرده‌اند ارادوا ان یطفئوا نور اللّه بمفترایاتهم ولکن مظلوم من غیر ستر و حجاب امام احزاب قائم لم تمنعه سطوتهم و لا صفوفهم ینطق بما امر به من لدن آمر حکیم سبحان‌اللّه مع آنکه کل ندا را شنیده‌اند و آثار اللّه را دیده‌اند معذلک بر اعراض و انکار قائم لن یصیبنا الّا ما کتب اللّه لنا سوف یرون جزآء اعمالهم عدلاً من لدن حاکم خبیر لا تحزن من شیء ستفنی الدّنیا و سطوة امرائها و

ضوضآء علمائها و یبقی الملک للّه العزیز الحمید البهآء من لدنّا علیک و علی الّذین شربوا رحیق الاستقامة فی هذا الأمر المحکم المتین

یا قلمی الأعلی اذکر من سمّی بمحمّد قبل حسین الّذی اقبل الی اللّه فی هذا الیوم المبارک العزیز البدیع قد احاطت العالم نفحات وحی مالک القدم ولکنّ الأمم فی ریب مبین قل

الهی الهی لک الفضل بما ایقظتنی و لک الثّنآء بما عرّفتنی و لک البهآء بما علّمتنی صراطک المستقیم اسألک یا مالک القدم باسمک الّذی به سخّرت الکائنات و امرک الّذی به اظهرت ما کان مکنوناً فی علمک و مخزوناً فی خزائن حکمتک ان تؤیّد اولیائک علی ما یرفعهم بین عبادک باسمک قدّر لهم کلّ خیر قدّرته فی کتابک انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الّا انت المهیمن علی من فی السّموات و الأرضین

کذلک زیّنّا سمآء اللّوح بکواکب الحکمة و البیان امراً من لدنّا و فضلاً من عندنا طوبی للعارفین و طوبی للمتفرّسین

یا آقا بابا علیک بهائی انّا اردنا ان نختم کتابک بذکر من احبّنی و تمسّک بحبلی و نطق بثنائی و فاز بلقائی و شرب رحیق الوحی من کأس عطائی و قام علی خدمة امری بین عبادی و سمّی بجوان روحانی فی کتابی العزیز البدیع

حسب الأمر صورت این صحیفهٔ مبارکه و آنچه بآن اطراف ارسال شده و میشود نزد جناب نورانی یعنی جوان روحانی علیه بهآء اللّه الأبدی ارسال دارند لیفرح و یکون من الشّاکرین

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.